Rakunun Kırmızı Arabası

Çınar BİBER

Rakunun Kırmızı Arabası

Çınar BİBER

Ormanın kalbinde, güneş ışığının yaprakların arasından bal gibi süzüldüğü yerde, Rusty adında genç bir rakun yosunlu patikada koşturuyordu. Gri tüyleri parlaktı, siyah maskesi düzgündü ve halkalı gür kuyruğu merakla sallanıyordu. Küçük kırmızı bir boyun atkısı takmış, minik kahverengi bir bez çanta taşıyordu. Her sabah keşfe çıkmayı severdi, çünkü ormanda her zaman bir yerde saklı bir sürpriz vardı.

Bir sabah, yaşlı meşe ağacının köklerinin yanında parlayan bir şey onun parlak kehribar gözlerine takıldı. Dört siyah tekerlekli ve ahşap saplı, küçük ve sağlam kırmızı bir arabaydı. Rusty etrafında iki kez döndü, hızlı ve akıllı patileri seğirdi. "Nereden geldin, küçük araba?" diye fısıldadı. Orman sessizdi ve araba güneşte parlayarak bir yanıt bekliyordu.

Rusty sapı çekti ve tekerlekler patikada gıcır-gıcır-gıcır diye ilerledi. Köklerin ve taşların üzerinden yumuşakça yuvarlandı ve o geniş bir rakun gülümsemesiyle sırıttı. "Seni tutabilirim," dedi. "Meşe palamutlarımı ve parlak hazinelerimi taşıyabilirim." Ama sonra yakında yaşayan orman komşularını düşündü ve aklında başka bir fikir kıpırdanmaya başladı.

Tam o sırada, kabarık kıvrık kuyruklu, minik kızıl kahverengi bir sincap çalıdan fırladı. Bu, küçük mavi atkısı dalgalanan Pip'ti. "Vay canına! Kırmızı bir araba!" diye ciyakladı Pip, kocaman yuvarlak gözleri parlayarak. "Onunla ne yapacaksın, Rusty?" Rusty çenesine dokundu. "Bence bu bir teslimat hizmeti olabilir," dedi. "Biraz yardıma ihtiyacı olan dostlar için."

İlk durakları, tavşan Hazel Nine'nin yaşadığı alıç çalısının altındaki sıcak bir yuvaydı. Küçük ve kamburdu, uzun sarkık kulakları ve minik yuvarlak gözlükleri vardı. "Amanın," dedi leylak rengi şalını düzelterek, "böğürtlen toplamak benim için zorlaşıyor." Rusty arabayı tatlı böğürtlenler ve fındıklarla doldurdu ve Hazel Nine gülümsedi.

Sonra, ahşap bastonuna yaslanan, tıknaz ve yavaş Yaşlı Barnaby Porsuk'u ziyaret ettiler. Çizgili yüzü huysuz görünüyordu ve yıpranmış yeşil yeleği yamalıydı. "Odun," diye homurdandı. "Bu günlerde eski pençelerim fazla bir şey taşıyamıyor." Rusty ve Pip arabayı kuru, çıtırdayan dallarla doldurdular ve Barnaby'nin küçük kara gözleri birazcık yumuşadı.

Haber ormanda hızla yayıldı. "Rusty'nin Kırmızı Arabası Teslimat!" diye cıvıldadı kuşlar. Her sabah, küçük araba orman yollarında böğürtlen, fındık, odun ve hatta sıcacık yuvalar için yumuşak yosunla dolu olarak yuvarlanıyordu. Pip önden koşup neşeyle sesleniyor, Rusty de mutlu bir mırıltıyla sapı çekiyordu. Hayvan komşuları yanlarından geçerken gülümseyip el sallıyorlardı.

Hazel Nine onları her zaman sıcak bir gülümseme ve küçük bir fincan çayla karşılardı. "Siz ikiniz bu ormanın gördüğü en iyi icatsınız," derdi, kırışık gülümsemesi yumuşak bir şekilde. Rusty'nin siyah burnu gururla seğirdi. "Sadece küçük bir araba," dedi, ama göğsünün içi akşam vakti usulca parlayan bir fener gibi sıcacık ve aydınlık hissetti.

Yaşlı Barnaby Porsuk umursamıyormuş gibi yapıyordu ama her gün kapısının yanında bekliyordu. "Yine geç kaldınız," diye homurdanır, bastonunu yere vururdu. Sonra onlara petek balı ve hikâyeler ikram ederdi. "Komşulara yardım eden bir araba," dedi bir öğleden sonra, "işte bu güzel bir iş." Rusty'nin halkalı kuyruğu sallandı ve Pip mutlulukla küçük bir dönüş yaptı.

Ayazlı bir sabah, kırmızı araba bir tümseğe çarptı ve bir tekerlek gevşeyip sallandı. Rusty, küçük araba yana devrilip fındıkları patikaya saçarken nefesini tuttu. "Olamaz!" diye bağırdı Pip. "Teslimatlarımız!" Hazel Nine telaşla koştu ve Yaşlı Barnaby bastonuyla takırdatarak geldi. Kimse gülmedi. Herkes fındıkları toplamaya ve arabayı sabitlemeye yardım etti.

Barnaby sallanan tekerleği küçük kara gözleriyle inceledi. "Bana sağlam bir dal ve biraz sarmaşık getir," dedi, güçlü pençeleri hazır. Pip fırlayıp gitti ve bir anda döndü. Birlikte dalı sıkıca bağladılar ve tekerlek yeniden düzgünce yuvarlandı. "İşte," dedi Barnaby, huysuz ama gururlu. "Şimdi teslimat hizmetin yola devam edebilir." Rusty hepsine mutlu ve minnettar bir kalple teşekkür etti.

O akşam, orman alacakaranlığa gömülüp sakinleşirken Rusty arabanın yanında oturdu. Arabayı kendine saklamayı ve bu fikrin şimdi ne kadar küçük hissettirdiğini düşündü. "Yerinde duran bir araba sadece bir oyuncaktır," dedi usulca. "Ama başkalarına yardım eden bir araba daha iyi bir şeydir." Pip başını salladı ve ateş böcekleri etraflarında minik, parıldayan yıldızlar gibi yanıp söndü.

Ertesi gün, orman küçük bir kutlama yaptı. Hazel Nine böğürtlenli turtalar getirdi, Yaşlı Barnaby petek balı getirdi ve Pip arabanın sapına minik bir kurdele bağladı. "Rusty'nin Kırmızı Arabası Teslimatına!" diye tezahürat yaptılar. Rusty'nin kehribar gözleri siyah maskesinin ardında parlaktı. "Bu bizim arabamız," dedi. "Hep birlikte yuvarlanmasını sağlıyoruz." Herkes alkışladı ve güldü.

O günden sonra, küçük araba her gün orman yollarında mutlulukla yuvarlandı. Rusty yardıma ihtiyacı olan dostlarına böğürtlen, fındık ve odun taşıdı ve Pip yanında koşturdu. Komşular yanlarından geçerken gülümseyip el salladılar ve bütün orman biraz daha mutlu hissetti. Hazel Nine her zaman çayı hazır tuttu, Yaşlı Barnaby her zaman bir hikâye anlattı ve kimse asla yalnız kalmadı.

Rusty o bahar önemli bir şey öğrendi. Akıllıca bir fikir güzeldir ve parlak kırmızı bir araba da güzeldir, ama en iyi icatlar başkalarına yardım edenlerdir. Bulduğun şeyi paylaştığında, bütün orman seninle gülümser. Kırmızı boyun atkısı esintiyle dalgalandı ve arabanın tekerlekleri gıcır-gıcır-gıcır diyerek eve kadar mutlu bir küçük şarkı söyledi.

Ve eğer bir gün altın rengi gün batımında orman yollarında dolaşırsan, iyice dinle. Gıcırdayan bir tekerlek ve neşeli bir mırıltı duyabilirsin. Bu, hâlâ böğürtlen, odun ve gülümsemeler taşıyan Rusty ve Pip'tir. Hayvan komşuları kapılarından el sallar ve küçük kırmızı araba yuvarlanmaya devam eder, iyiliğin taşıyabileceğin en güzel şey olduğunu kanıtlar.